

Martin Möldener. Ingens verklighet. Recito förlag.

Titeln på den unge linköpingspoeten Martin Möldeners senaste diktsamling "Ingens verklighet" är lite försåtlig. Snarare är det en verklighet som både blir närgången och igenkännbar, där människor rör sig i morgondis och kvällsmörker. Men ändå betraktat med en slags skepticism, som om allt varande är en behäftat med en flyktighet;

"undrar om vi valde eller om det bara var en vacker hägring
oavsett önskar jag att allting kunde stanna lite längre
lika ofta som jag önskar att lära mig trivas i ruset"

"Ingens verklighet" är ett närgånget betraktande som ofta tar sin början i ett stort avstånd med rörelse från stjärnhimmel till det mest närliggande där ett myller uppstår av detaljrikedom;

"när S:t Lars klockans dån rest med dimman är alla försvunna
då kan den vita servetten försöka vända sig rätt i gyttjan
som en tordyvel som hamnat på rygg i skogsbrynet".

Dikterna bär ofta en ton av ensamhet och utanförskap, ja rent av en uppgivenhet inför det som skulle vara hopp och relation;

"det är inte lätt
att hitta trappstegen mot regnbågarna
man måste ha timing
liksom trapporna till lustiga huset".

"jag når allt mer sällan fram till dig
inte heller till mig själv".

Det är så här Martin Möldener leker med ord och begrepp, broderar ut sin text i oväntade metaforer. Vänder och vrider på kikaren, ser allt nära eller som om det låg oändligt långt bort. Men ständigt med ett sökande inåt mot tillvarons fundament. "Var och en av oss har en kärna att besöka".

Språket och anslaget ligger nära poeter som Lars Winnerbäck, Tomas Tranströmer och Bruno K Öijer, vilket författaren långt ifrån söker dölja:

"jag för tankesamtal med Lars Winnerbäck

han får mig att minnas mina känslor för dig”.

”Ingens verklighet” är en diktsamling med tydliga anslag i Linköping. De får läsaren att betrakta det välkända ur nya och halsbrytande perspektiv, ofta med stort vemod.

Det här en diktsamling att tycka om och beröras av. Kanske som bäst när dikterna blir introspektiva och söker sig mot detaljerna. Martin Möldener har i en intervju sagt att hans motto är, sikta mot stjärnorna så hamnar du i talltopparna. Jag skulle dock vilja påstå att Martin Möldener är som bäst när han gör tvärtom. Siktat på talltopparna. Då slår det gnistor av stjärnregn.

Jakob Carlander